

PLATAFORMA EN DEFENSA DE L'EBRE

15-9-2000: tres entitats ebrenques van convocar una assemblea que va desencadenar el neixement de la PDE

La Plataforma en Defensa de l'Ebre ha complert aquesta setmana 20 anys. Un aniversari especial, però marcat per una pandèmia que impedirà poder fer una celebració com l'entitat hagués desitjat. En qualsevol cas, 20 anys defensant l'Ebre, amb una lluita que continua. Ho comentem amb el portaveu de la PDE, Manolo Tomás.

Pregunta: Com va començar tot?

Resposta: La lluita en contra dels transvasaments de l'Ebre ve de molt lluny. El que passa és que sempre havia estat molt minoritària i no hi havia en la societat una percepció clara de les conseqüències territorials d'un transvasament de l'aigua del riu. De fet el transvasament a Tarragona va ser impulsat per gent del territori amb l'argument de que la venda de l'aigua generaria riquesa a un sector del Delta. Fou llavors quan un petit grup de persones ens vam organitzar en la Coordinadora Antitransvasaments i vam seguir denunciant que la destrucció d'aigua del riu fora de la conca tenia impactes ambientals i socioeconòmics que podrien posar en perill el futur del territori. De fet en aquell moment ja va haver una, forta reacció ebrenca al primer pla hidrològic nacional de Felipe González conegut com el pla Borrell (1993) que plantejava un faraònic transvasament de l'Ebre cap a Barcelona i cap a Múrcia. Aquest pla no el van poder implementar. Al mes de maig de 2000 ens vam assabentar que el govern del PP amb José María Aznar recuperava part del PHN del PSOE i planteja el mateix i a més aquesta vegada era de forma molt seriosa. La Coordinadora Antitransvasaments vam considerar que si no hi havia una forta reacció institucional aquest pla seria imparabla. Però les reunions que vam tenir amb els partits polítics ebrenques van ser un fracàs (sols ERC i ICV ens van manifestar que estaven disposats

a enfrontar-se). Tot plegat va possibilitar el trobar-nos tres entitats ebrenques, ACTE presidida per Carles Ibañez, Amics de l'Ebre presidida per Salvador Tarragó i la Coordinadora Antitransvasaments per convocar una assemblea popu-

2000-2020

Han passat 20 anys d'aquella assemblea popular a l'Auditori Felip Pedrell

lar el 15 de setembre a l'Auditori Felip Pedrell per intentar organitzar la defensa del riu amb la major força possible. No les teníem totes i, de fet, vam demanar la sala petita amb capacitat per a 100 persones. La idea era crear un organisme més gran, 'caurem però ho farem amb dignitat'. La sorpresa va ser que la gent ens va desbordar. Vam haver de passar a la sala gran que estava plena de gom a gom. Llavors vam crear la Plataforma en Defensa de l'Ebre al crit de Salvador Tarragó "Lo riu és vida, no al transvasament". A l'acabar, a les 12 de la nit, vam fer la primera manifestació cap a l'Ajuntament de Tortosa i all mateix unes 400 persones es van apuntar al moviment. Van ser uns mesos d'activitat frenètica creant comissions de treball amb reunions interminables, extenent-nos pels pobles fent, a més, cada divendres una manifestació a Tortosa on cada vegada hi havia més gent. Una sana bogeria d'una societat que semblava despertar-se i volia prendre les regnes del seu futur. Una lliçó de dignitat.

P: Evolució de la Plataforma.

R: Ja com a Plataforma en Defensa de l'Ebre, i amb el suport social que vam aconseguir, vam crear l'estructura, la gent i els mitjans per a poder afrontar el repte de tombar els articles del PHN 2001 que feien referència al transvasament de l'Ebre (de fet tot el títol 3r de la llei).

15-9-2000

"Vam demanar la sala petita de l'Auditori però la sorpresa fou que la gent ens va desbordar. Vam haver de passar a la sala gran que es va omplir de gom a gom". Llavors es va crear la Plataforma al crit de "Lo riu és vida, no al transvasament"

Ens vam adonar que havíem d'aconseguir treure el problema del territori i tenir un argumentari sòlid i contrastat. Ressaltar l'aliança amb el món de la ciència, en concret amb la Fundació Nova Cultura de l'Aigua, amb les organitzacions mediambientalistes i sobretot el treball sord però persistent d'una persona a Brussel·les va fer que el nostre missatge sigués escoltat i respectat en amplis sectors del món de la ciència i de la política europea (és poc conegut que a Europa els aliats de la PDE van guanyar en 4 votacions al govern espanyol). Tota la feina ha estat i està feta sobre la base de la voluntarietat sense cap remuneració. La filosofia, des de llavors, és: cada persona aporta el que sap i el que pot i on no arriba un, arriba un altre. I així seguim. La participació i compromís de la gent en les

activitats de la PDE és individual i voluntària, sense cap més obligació que la que una persona es vulgui posar. L'assistència a les reunions setmanals és lliure i oberta. La quantitat de gent fluctua segons el moment. Per exemple en època de poca mobilització a les reunions setmanals solem ser entre 15/20 persones. En èpoques de molta activitat diverses desenes, això sempre ha estat així. Sobre l'impacte social crec que és innegable a dos nivells. El primer, i ho dic amb orgull, som ebrenques, som de la Terra de l'Ebre. Això que ara sembla molt fàcil no sempre ha estat així. I també crec que hem posat a les Terres de l'Ebre al mapa català. Avui la problemàtica que afecta al delta de l'Ebre es una qüestió de país encara que de vegades sembla que el govern no ho sàpigue. També he de ressaltar que avui

la PDE esta reconeguda com a interlocutor vàlid en àmplies esferes del món de la ciència, l'ecologia i de la política. No és cap tonteria per a un moviment ciutadà d'un territori tan petit.

(continua a la plana següent)

IMPACTE SOCIAL

"L'impacte social que s'ha assolit és innegable a dos nivells. S'ha unit un territori en una lluita i, a més, s'ha posat les Terres de l'Ebre al mapa català"